

ligidal silda üle jõe teha, ja nüüd jäid silla peäle seisma. Kui nüüd waenlased jdest alla silla juure said, seisid nemad vastu ja sõdisid neadega. Sõdimise al tulid ka teised wäed, kes kalda äärt mööda käisid, toga järele, ja siis oli ka Gestlaeste lugu otsas. Suur saak jäi ristirahwa kätte, wanad aeraamatud ütlemad et olli 2000 hoopst ja 300 suuremad laewad, pisemad arwamata, olnud, mis nende kätte saanud. Pisut oli neid mehi, kes koen peastid teistele kurwi sõnumid wiima.

Piiskop Albert oli Paariosti käest luba saanud, uusi piiskopisi paganate maade üle seada, selle loaga seadis tema nüüd ühe kloostri wanema, Tiitrik, Gestlaeste piiskopiks. Et kül sel aeal veel pisut Gestlaesed risti usku olid, siis tegi Albert seda, lootusega et aegamööda risti usku heidaksid, se sündis aastal 1211.

Pea oli jälle uus sõda liikumas. Sakala rahwas oli täis wiha, et nende W. lanti lin käest oli ära wõidetud, ja heitis Ujenuse rahwaga ühe nõuse suurt wäge korjada ja risti rahwa maale tungida. Kui peälegi sõnumed said, kuidas teised Gestlaesed, Saare maalt ja Ridala maalt olid Koiva jõel hukka saadetud, tõstis wiha veel suuremaks. Suure wäega tungisid Vätti maale, röövisid ja tapsid, ja tulid Bawerini linna alla, mis Aisti järwe kaldal, tema ümber piirma. Seäl nemad küsisid Gestlaeste käest: „Kas teil meelest ära läinud, mitu teie rahwast meie oleme Juri jõe jures mabalõõnud? Kas teie mite rahu ei palu ja meie walitsuse alla

ei taha heita? Gestlaesed aga küsisid wastu: „Kas teie meelest ära läinud, mitu pealikuid ja wanemid ja kui suur hulk teie rahwast Koiva jõe juures on surma leidnud, et teie mite harka meitega ühe Jumala siise uskuma, et teie saaksite ristitud ja igawee rahu wõiksite leida?“ — Seda kuuldes pahandasid Gestlaesed ja hakasid loen minema.

Kohe selle järel läksid Vätilaeste pealikud Toole ja Paite Niija linna ja palusid seält abi Gestlaeste wasta. Seäl wõeti heal meelil nende palwed kuulda. Tiitrik, piiskopi Alberti wend, „mõega wennade“ pealik, Sakstega, Kube, oma Liwi rahwaga, Wõnnu linna pealik, Pertel, Vätilaestega, läksid nüüd sõit Gestlaeste wastu. Nemad läksid Metsepoole maa fonda ranna äärt kaudu. Seält nemad pöörasid Laikare kohal homiku poole Sakala maa siise. Aga tee oli wäga waewaline täis sood ja metsa ja selle läbi wäsisid palju hebosed ja inimesed ära ja pidid tee peäle tagasi jääma. Seitseme päawa pärast said nemad Sakala. Suur ehmatus langes Gestlaeste peäle, ja nemad põgenesid igol peol sõrwale, aga ei aitanud, neid otsiti illes ja mehed tapeti, naesed said wangi wiidud. Üks osa risti rahwa wäest tungis senni kui Paala jõeni (Põltsama jõgi) ja Järwa maale, seält pöörasid jälle tagasi. Selle mitmesuguse sõda ja tapmise läbi, kus palju surnuid inimesi ja loomi mannata jäid, signes esimene suur katk meie maal. Aga sellegi pärast ei lõpend sõda. Seft kohe selle järel kui teised tagasi tulid, oli jälle